

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **Moravský rybářský svaz**, se sídlem Brno, Soběšická 83, IČ: 00434159, zast. Mgr. Petrem Kubicou, advokátem se sídlem Brno, Kobližná 47/19, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, za účasti těchto osob zúčastněných na řízení: 1) Obec Malešovice, se sídlem Malešovice 50, zast. JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 1284/37, 2) Obec Odrovice, se sídlem Odrovice 42, zast. JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 1284/37, 3) Obec Cvrčovice, se sídlem Cvrčovice 19, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.11.2007 č.j.: 26216/2007-16230

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 5.11.2007 č.j.: 26216/2007-16230 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13.712,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce advokáta Mgr. Petra Kubici.**
- II. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto usnesení (dále jen „napadené rozhodnutí“) pro jeho nezákonnost a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl ve věci týkající se vyhlášení vodního útvaru zvaného „Potůček“ v k.ú. Malešovice, Odrovice a Cvrčovice tak, že „*Odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 12. dubna 2005 č.j.: JMK 35672/2004/OŽPZ-Ho se zamítá a citované rozhodnutí*

krajského úřadu se současně potvrzuje.“ Uvedeným rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl na základě žádostí obcí Malešovice, Odrovice a Cvrčovice, že vodní plochy v katastrálním území obce Malešovice a v katastrálním území obce Odrovice, začínající na pravém břehu řeky Jihlavy v řkm 13,157 po propustek pod polní cestou Odrovice – Smolín, včetně přilehlých nádrží, vyznačené v příloze č.1, která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí, se prohlašují ve smyslu § 2 odst. 1 (poznámka soudu: správně § 4 odst. 1) zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rybářství“) uzavřenou vodou.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě předně namítl, že napadené rozhodnutí je pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost nepřezkoumatelné. Žalovaný při jeho vydání nerespektoval předchozí zrušující rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2007 č.j. 11 Ca 285/2005 – 44. Vzhledem k tomu, že původní rozhodnutí žalovaného bylo (soudem) zrušeno v celém rozsahu, byl žalovaný povinen se v napadeném rozhodnutí vypořádat s veškerými námitkami uplatněnými v podaném odvolání, což neučinil. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nerozvedl, jaké konkrétní listiny a informace se staly podkladem pro vydání rozhodnutí, co z jejich obsahu vyplývá a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil. To se týká i znaleckého posudku, z něhož je v odůvodnění napadeného rozhodnutí citováno pouze jeho zadání. Pokud jde o svědky, žalovaný neuvádí, o jaké svědky se mělo jednat, co mělo být obsahem jejich svědeckých výpovědí a jak tyto svědecké výpovědi hodnotil.

Žalobce dále v žalobě namítl neurčitost rozhodnutí správního orgánu I. stupně i napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v tom, že v rozhodnutích nejsou dotčeny pozemky, na kterých se mají nacházet vodní plochy, označeny evidovanými údaji (parcelní číslo, charakteristika druhu pozemku). Odkaz na výpisy z katastru nemovitostí a na snímky pozemkových map považuje žalobce v tomto směru za nedostatečný a neurčitý. Žalobce i nadále trvá na stanovisku, že předmětný vodní útvar je uceleným vodním systémem, jehož jednotlivé komponenty jsou propojeny a vzájemně komunikují, a který odvádí povrchové vody z lokality do řeky Jihlavy. Funguje tedy jednoznačně jako vodní tok. Křížení polních cest s tokem bylo namísto přemostění řešeno částečnými zásypy s vybudovanými propustky, které zajišťují kontinuitu toku. V místě křížení toku s polní cestou do obce Smolín bylo při odbahňování toku pro zvýšení hladiny v toku provedeno vyšší usazení spojovací roury, což ale nemohlo změnit charakter vodního útvaru tak, že by se změnil na uzavřenou vodu, tak jako nezmění charakter řeky umístění jezu, jehož důsledkem je rovněž nadržování vody v nadjezí a rozdíl ve výškách vodní hladiny. Ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona explicitně řadí mezi vodní toky i vody uměle vzduté. Správní orgán I. stupně proto pochybil, když toto ustanovení při posouzení věci pominul a ze skutečnosti, že systém je v místě uvedeného propustku výškově oddělen, dovodil závěr o povaze vodní plochy nad tímto propustkem jako uzavřené vody. Závěr, že tento propustek znemožňuje propojení soustavy, je dle žalobce v rozporu se skutečným stavem věci.

Žalobce dále vytkl žalovanému, že se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jeho námitkou, že rozhodný je skutkový stav ke dni vydání rozhodnutí. Při posouzení, zda jde o uzavřenou vodu, je tedy nevýznamné, zda byl tento stav v minulosti jiný a z jakých důvodů došlo k jeho změně. Dojde-li k volnému napojení původně mrtvých a odstavených ramen na tok, ztrácejí tato ramena svůj původní charakter a pozbývají i povahy uzavřené vody ve smyslu § 2 písm. g) zákona o rybářství. Žalovaný měl vycházet ze zjištěného aktuálního stavu

vodního útvaru, který výslovně posoudil jako vodní tok, a nikoliv ze stavu, který tu snad byl v minulosti.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.9.2007 č.j. 1 As 11/2006 – 86, podle kterého není nutné vycházet z pojmových znaků vodního toku dle § 43 zákona o vodách, neboť tento zákon řeší jiné společenské vztahy než zákon o rybářství. Dle názoru žalovaného je v napadeném rozhodnutí uvedeno, jaké důkazy byly použity i proč byla oslovena další znalkyně. Kromě znaleckých posudků vychází odůvodnění (rozhodnutí) i z několika místních šetření za přítomnosti zmiňovaných svědků. Ze spisové dokumentace vyplývá, že derivační kanál a na něj napojené vodní plochy leží na povodí toku zvaného „Potůček.“ V okolí tohoto nepravidelného toku vznikl následně nový ekosystém. Dle mapových podkladů z roku 1991 je značen jako občasný od obce Kupotovic, kde pramení; jako trvalý je značen až od obce Malešovice. Dekret, o který žalobce opírá svá práva na užívání revíru, nebyl dle žalovaného zpracován v souladu se zákonem o rybářství. Původně dekretované vodní plochy neměly být v dekretu vůbec uvedeny, protože buď neexistovaly, nebo nesplňovaly podmínky k chovu ryb.

Osoby zúčastněné na řízení svého práva podat písemné vyjádření k věci samé nevyužily.

Usnesením ze dne 31.1.2011 č.j. 9 Ca 2/2008 – 38 Městský soud v Praze žalobu odmítl, neboť dospěl k závěru, že rozhodnutí rybářského orgánu o tom, že určitý vodní útvar je uzavřenou vodou, vydávané podle § 4 odst. 1 zákona o rybářství, jakož i případné rozhodnutí odvolacího orgánu v této věci nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., ale úkony správního orgánu předběžné povahy, které jsou z přezkumu ve správním soudnictví vyloučeny podle 70 písm. a/ a b/ s.ř.s. Soud shledal, že rozhodnutí rybářského orgánu o tom, že určitý vodní útvar je uzavřenou vodou, není způsobilé zasáhnout do právní sféry žalobce. Jedná se o rozhodnutí vydávané v případě pochybností o tom, zda určitý vodní útvar naplňuje znaky uzavřené vody vymezené v § 2 písm. g/ zákona o rybářství. Tímto rozhodnutím je tedy řešena předběžná otázka charakteru vodního útvaru, který je předmětem posuzování rybářského orgánu, jež je významná pro další navazující řízení o vyhlášení rybářského revíru.

Na základě žalobcem podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 20.4.2012 č.j. 2 As 54/2011 – 63 usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31.1.2011 č.j. 9 Ca 2/2008 – 38 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud v odůvodnění zrušovacího rozsudku nejprve poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2009 č. j. 1 As 89/2008 – 80. Poté konstatoval, že řízení o prohlášení vodního útvaru za uzavřenou vodu se v souzené věci týkalo území, které bylo zahrnuto do rybářského revíru Jihlava 2, ve kterém vykonával rybářské právo žalobce. Tímto rozhodnutím byl vytvořen předpoklad nejprve pro vytvoření nového rybářského revíru (na úkor stávajícího revíru žalobce) a následně pak pro povolení výkonu rybářského práva v dotčené oblasti jiným subjektům. Je tedy zřejmé, že napadené rozhodnutí se právního postavení žalobce muselo dotýkat, neboť fakticky determinuje budoucí rozsah výkonu rybářského práva žalobce, který mimo existující rybářský revír, k němuž mu bylo rybářské právo přiznáno, toto právo vykonávat nemůže (§ 6 odst. 1 a 2 zákona o rybářství). Závěry rozšířeného senátu stran nemožnosti aplikovat ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s. na tyto typy správních rozhodnutí tak lze vztáhnout i na daný případ.

Nejvyšší správní soud označil za nesprávný též názor Městského soudu v Praze, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím předběžné povahy. Uvedl, že v posuzované věci bylo

rozhodnutí v pochybnostech podle § 4 odst. 1 věty druhé zákona o rybářství vydáno jako rozhodnutí o předběžné otázce pro účely řízení podle § 4 odst. 1 věty první před středníkem, zahájeného dle § 4 odst. 3 písm. b) tohoto zákona, tj. pro řízení o vyhlášení rybářského revíru. Toto rozhodnutí řešilo výlučně předběžnou otázku charakteru dotčených vodních ploch (o čemž panovaly pochybnosti), přičemž tato otázka v něm byla vyřešena definitivním způsobem. Tímto rozhodnutím byly již správní orgány v dalším řízení vázány (§ 57 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, respektive, do 31.12.2005, § 40 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů); stejně tak by z tohoto rozhodnutí vycházel i správní soud při přezkumu navazujícího rozhodnutí (§ 52 odst. 2 s.ř.s.). Správní soud při přezkumu navazujícího rozhodnutí (o vyhlášení rybářského revíru a povolení výkonu rybářského práva) by nebyl nadán pravomocí zrušit správní rozhodnutí, kterým byla vyřešena předběžná otázka o uzavřenosti vody. I kdyby soud teoreticky dospěl k opačnému závěru než příslušný rybářský orgán, nemělo by to žádný vliv na existenci ani právní moc rozhodnutí v pochybnostech. Nejvyšší správní soud tedy přisvědčil žalobci v tom, že v navazujícím řízení by již nemohl nikterak zpochybňovat otázku uzavřenosti vody. Žalobce nemůže žádným jiným postupem, s výjimkou řádných a mimořádných opravných prostředků podle správního řádu a žaloby ve správním soudnictví, zvrátit účinky rozhodnutí v pochybnostech. Z toho je dle Nejvyššího správního soudu nutno učinit závěr, že nebude-li připuštěn soudní přezkum rozhodnutí v pochybnostech, budou tím zkrácena základní práva žalobce na přístup k soudu ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Městský soud v Praze, který byl v dalším řízení vázán závěry Nejvyššího správního soudu vyslovenými ve shora citovaném zrušovacím rozsudku, dospěl po posouzení věci k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.).

Soud nejprve považuje za potřebné žalovanému vytknout, že při vydání napadeného rozhodnutí nesprávně postupoval podle procesní úpravy obsažené v zákoně č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ač bylo jeho povinností postupovat podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. To, že žalovaný postupoval podle procesní úpravy obsažené v zákoně č. 71/1967 Sb., o správním řízení, je patrné z odkazů na ustanovení § 58 odst. 1 a § 59 odst. 2 tohoto zákona, uvedených v záhlaví napadeného rozhodnutí.

V souzené věci bylo správní řízení pravomocně skončeno v den, kdy bylo předchozí odvolací rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2005, č.j. 23.389/2005-16.230 doručeno účastníkům řízení. K tomu došlo ještě před nabytím účinnosti zákona č. 500/2004 Sb. Ke zrušení tohoto v pořadí prvního odvolacího rozhodnutí žalovaného zrušovacím rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2007 č.j. 11 Ca 285/2005 – 44 však došlo již v době účinnosti zákona č. 500/2004 Sb. Podle ust. § 179 odst. 1 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., platí, že bylo-li rozhodnutí *před účinností* tohoto zákona zrušeno a vráceno k novému projednání správnímu orgánu, postupuje se podle dosavadních předpisů. S použitím výkladu a *contrario* nelze dospět k jinému závěru, než že bylo-li odvolací rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2005 v přezkumném soudním řízení zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení až po nabytí účinnosti zákona č. 500/2004 Sb., byl žalovaný v dalším řízení povinen postupovat již podle nové úpravy správního řízení zakotvené v zákoně č. 500/2004 Sb. (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.10.2007 č.j. 7 Ans 1/2007-100 publikovaný pod č. 1683 ve Sb.NSS 10/2008).

Dle názoru Městského soudu v Praze vyplývá nutnost postupu žalovaného v opakovaném odvolacím řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., též z ustanovení § 179 odst. 2 tohoto zákona, které stanoví, že bylo-li řízení pravomocně skončeno před účinností tohoto zákona, postupuje se při přezkumném řízení, obnově řízení nebo *vydávání nového rozhodnutí* podle tohoto zákona, včetně lhůt, v nichž lze takové řízení zahájit. K vydání nového rozhodnutí dochází podle § 101 písm. d/ zákona č. 500/2004 Sb., rovněž tehdy, jestliže rozhodnutí ve věci bylo zrušeno jiným orgánem veřejné moci podle zvláštního zákona. V daném případě bylo v pořadí první odvolací rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2005 zrušeno soudem, který je nepochybně orgánem veřejné moci, a ke zrušení uvedeného rozhodnutí došlo podle příslušných ustanovení zvláštního zákona - soudního řádu správního. Napadené rozhodnutí je tak nutno považovat za nové rozhodnutí ve smyslu § 101 písm. d/ zákona č. 500/2004 Sb., při jehož vydání byl žalovaný v souladu s ustanovením § 179 odst. 2 téhož zákona povinen postupovat podle tohoto zákona, tj. podle zákona č. 500/2004 Sb.

Soud shledal opodstatněnou žalobní námitku, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože žalovaný v jeho odůvodnění neuvedl, jaké konkrétní důkazy se staly podkladem pro vydání rozhodnutí, co z jejich obsahu vyplývá a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil, čímž porušil § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Podle tohoto ustanovení, které se podle § 93 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., použije obdobně i pro řízení o odvolání, se v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu uvedou *důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*

Na straně 2 napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že „S použitím stanoviska znalkyně (viz posudek č. 2-09/2007), podkladů uvedených ve spisové dokumentaci a dodatečně vyžádaných podkladů od obcí a dalších dostupných informací, byly sporné části rozhodnutí dle právního názoru soudu zodpovězeny takto“ Na straně 3 rozhodnutí uvedl, že „jak vyplývá z posudku a hlavně spisové dokumentace, jmenovitě svědeckých výpovědí, tak teprve rozšířením, prohloubením a odstraněním zemin získaly dnes zde existující vodní útvary stávající charakter.“ Na straně 4 rozhodnutí uvedl, že „Otázka charakteru výše citovaných vodních útvarů byla posouzena při jednotlivých místních šetřeních a vyplývá z posudku soudního znalce.“ Na straně 5 rozhodnutí uvedl, že „Ze spisové dokumentace dále vyplývá, že derivační kanál a na něj napojené vodní plochy leží“

Výše popsáný způsob, jakým žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí „označil“ podklady pro jeho vydání, považuje soud za zcela nedostatečný a nepřípustný, neboť z něj vzhledem k jeho naprosté obecnosti vůbec nelze seznat, jaké konkrétní podklady tvořily podklad pro vydání napadeného rozhodnutí. Povšechný odkaz na „spisovou dokumentaci“ a v ní obsažené „podklady“, stejně jako odkaz na blíže neurčené „svědecké výpovědi“ či „jednotlivá místní šetření“ nemůže obstát jako řádné označení jednotlivých podkladů rozhodnutí. Na tomto místě soud považuje za potřebné uvést, že žalovaný za svědecké výpovědi zřejmě považuje více než 20 listin, jejichž obsahem jsou písemná prohlášení místních obyvatel, která tito učinili na žádost starosty obce Malešovice; tyto fyzické osoby však nebyly v řízení slyšeny jako svědci, a jimi sepsané listiny proto nelze považovat za důkaz svědeckou výpovědí ve smyslu § 55 správního řádu. Pokud jde o znalecký posudek znalkyně Ing. Jitky Konečné, na který se žalovaný opakovaně odvolává, v napadeném rozhodnutí je na straně 2 sice zdůvodněno, proč si žalovaný tento důkaz opatřil, a dále je zde popsáno, jaké otázky měla znalkyně dle zadání v posudku zodpovědět. U toho

však zůstalo - vlastní závěry, k nimž znalkyně v posudku dospěla, již v napadeném rozhodnutí uvedeny nejsou.

Zákonnou povinností žalovaného bylo označit konkrétní podklady, které mu sloužily jako podklad pro vydání rozhodnutí, a poté uvést, jaká skutková zjištění z jednotlivých podkladů čerpal a jak tato zjištění právně posoudil. V napadeném rozhodnutí však jednotlivé podklady (s výjimkou znaleckého posudku) nejsou označeny individuálním způsobem, a proto z něj nelze ani zjistit, jakými úvahami se žalovaný správní orgán *při jejich hodnocení*, tj. při hodnocení jednotlivých podkladů rozhodnutí, řídil (§ 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.). To platí i pro zmíněný znalecký posudek, který sice žalovaný v rozhodnutí jednotlivě zmínil, nicméně závěry, k nimž znalkyně v posudku dospěla, nejenže nijak nehodnotil, ale ani je v rozhodnutí neuvedl. Vytčené pochybení je podstatnou vadou řízení mající za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Další podstatnou vadou řízení, které se žalovaný dopustil, je nevypořádání všech odvolacích námitek. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí evidentně soustředil na to, aby „zodpověděl sporné části rozhodnutí (správního orgánu I. stupně) dle právního názoru soudu“, opomněl však, že zrušovacím rozsudkem zdejšího soudu Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2007 č.j. 11 Ca 285/2005 – 44 bylo předchozí odvolací rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2005, č.j. 23.389/2005-16.230 zrušeno jako celek. V novém rozhodnutí o odvolání, tj. v napadeném rozhodnutí, byl proto žalovaný podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., povinen vypořádat se opětovně se všemi odvolacími námitkami, což však neučinil. Jako příklad odvolací námitky žalobce, která zůstala žalovaným opomenuta, lze uvést např. námitku, že správní orgán I. stupně pochybil, když při posouzení věci pominul ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona a ze skutečnosti, že systém je propustkem nacházejícím se v místě křížení toku s polní cestou do obce Smolín výškově oddělen, dovodil závěr o povaze vodní plochy nad tímto propustkem jako uzavřené vody. Stejně jako to učinil v žalobě, již v odvolání žalobce namítal, že vyšší usazení spojovací roury v daném místě nemohlo změnit charakter vodního útvaru tak, že by se změnil na uzavřenou vodu, stejně jako nezmění charakter řeky umístění jezu. K uvedené odvolací námitce žalobce se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nevyjádřil.

Podle konstantní judikatury správních soudů je vadou řízení, která způsobuje nezákonnost napadeného správního rozhodnutí, pokud se odvolací orgán řádně nevypořádá se všemi odvolacími námitkami. Poukázat lze na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26.2.1993 č.j. 6 A 48/92 - 23, v němž soud vyslovil, že „z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předesírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a - v případě rozhodování o relativně neurčité sankci - jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši.“ Povinnost vypořádat se se všemi důvody uvedenými v odvolání nelze interpretovat tak, že odvolací orgán posoudí pouze ty námitky, které považuje za významné a ostatní nechá bez povšimnutí. I za situace, kdy považuje některé z odvolacích námitek za irelevantní, je nutné, aby v rozhodnutí uvedl, proč tomu tak je. Výše uvedeným povinností žalovaný ani po zrušení jeho předchozího odvolacího rozhodnutí soudem nedostál.

Soud v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12.4.2005 nepodal pouze žalobce, ale též obce Cvrčovice a Malešovice. Povinností žalovaného tedy bylo vypořádat v napadeném rozhodnutí nejen

odvolací námitky žalobce, ale též *veškeré* odvolací námitky jmenovaných obcí, což se však evidentně nestalo. Obce ve svém odvolání mj. namítaly, že správní orgán I. stupně v rozporu se zákonem o rybářství prohlásil za uzavřenou vodu pouze část ramenného systému, a to od náпустného objektu v ř.km 13,157 řeky Jihlavy po propustek na polní cestě pod obcí Odrovice ve směru Odrovice – Smolín. Část vodní plochy za propustkem pod obcí Odrovice (ve směru proudu) rozhodnutí správního orgánu I. stupně vůbec neřeší. Dle obcí správní orgán I. stupně pravděpodobně považoval za podstatné, že dolní část ramenného systému není oboustranně, tj. přítokem a odtokem, oddělen od řeky Jihlavy. Takovou podmínku však dle obcí zákon neobsahuje – jako uzavřenou vodu definuje vodní útvar, který není volně spojen s přítokem *nebo* odtokem. Současnou absencí vodního spojení na straně přítoku a odtoku tak správní orgán dle mínění obcí vyžaduje nad rámec zákona, který ve svém ustanovení vyžaduje pouze jednu z alternativ. Obce ve svém odvolání též poukázaly na to, že technické zařízení zbudované při stavbě kanálu umožňuje výškově a technicky kanál upravit dalším stavidlem ve Cvrčovicích za myslivnou a rovněž není žádný problém kanál dále osadit přepadem ve Cvrčovicích před vtokem kanálu do náпустní nádrže zvané Rajčula, a tímto docílit celkového oddělení jak přítokem, tak odtokem celý úsek derivačního kanálu, včetně úseku v kat. území obce Cvrčovice. Shora příkladmo uvedené odvolací námitky obcí nebyly v napadeném rozhodnutí vypořádány a zůstaly žalovaným zcela opomenuty, což má rovněž za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, k níž musel soud přihlídnout z úřední povinnosti.

Nevypořádání všech odvolacích námitek je zřejmým porušením ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., které správnímu orgánu ukládá povinnost uvést v odůvodnění rozhodnutí, jak se vypořádal s námitkami účastníků. Stejně jako neoznačení konkrétních podkladů, které žalovanému sloužily jako podklad pro vydání rozhodnutí, má i tato vada za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů.

Z formálního hlediska je žalovanému nutno vytknout, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda skutečně rozhodl současně o obou odvoláních proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy jak o odvolání žalobce, tak o odvolání obcí. V záhlaví napadeného rozhodnutí totiž žalovaný nespecifikoval, o odvolání jakých subjektů rozhoduje, když pouze konstatoval, že rozhodl „ve věci týkající se vyhlášení vodního útvaru zvaného „Potůček“ v k.ú. Malešovice, Odrovice a Cvrčovice...“ a ani z výroku napadeného rozhodnutí není jasné, odvolání jakého odvolatele se zamítá. Užitý slovesný tvar (Odvolání *se zamítá*) oprávněně vzbuzuje dojem, že zamítnuto bylo toliko jedno (blíže nespecifikované) odvolání.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí brání tomu, aby soud přezkoumal zákonnost právního posouzení věci žalovaným. Dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se žalobcovými námitkami musel věcně zabývat (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004, č.j. 5 A 157/2002-35). Přezkoumal-li by Městský soud v Praze napadené rozhodnutí žalovaného, které pro absenci náležitého odůvodnění není přezkoumání vůbec způsobilé, zatížil by tím vadou nepřezkoumatelnosti rovněž své rozhodnutí (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.6.2007 č.j. 5 Afs 115/2006 – 91). Soud proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí rozsudkem bez jednání zrušil a v souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Úkolem žalovaného v dalším řízení bude náležitě se vypořádat se všemi odvolacími námitkami, které odvolatelé uplatnili. V novém rozhodnutí žalovaný neopomene označit

konkrétní podklady, které mu sloužily jako podklad pro vydání rozhodnutí, a uvést, jaká skutková zjištění z jednotlivých podkladů čerpal a jak tato zjištění právně posoudil. Žalovaný by však dle náhledu soudu měl nejprve přezkoumat, zda správní orgán I. stupně dostál povinnosti, která mu v době jeho rozhodování byla uložena ustanovením § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., tj. povinnosti dát účastníkům řízení možnost, aby se před vydáním rozhodnutí mohli vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popřípadě navrhnout jeho doplnění. Nesplnění uvedené povinnosti je judikaturou správních soudů konstantně označováno za podstatnou vadu řízení mající vliv na zákonnost rozhodnutí. Spisový materiál v té podobě, v jaké byl soudu na základě jeho výzvy předložen žalovaným, neobsahuje jedinou listinu, z níž by bylo patrné, že správní orgán I. stupně vyrozuměl účastníky řízení, že shromažďování podkladů bylo ukončeno, a umožnil jim uplatnit své výhrady ke shromážděným podkladům, resp. učinit procesní návrhy na jejich doplnění tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci

K námitce, v níž žalobce poukazuje na to, že rozhodný je skutkový stav ke dni vydání rozhodnutí, takže pro posouzení toho, zda jde o uzavřenou vodu, je nevýznamné, zda byl tento stav v minulosti jiný a z jakých důvodů došlo k jeho změně, soud pouze obecně uvádí, že pro rozhodnutí příslušného rybářského orgánu v pochybnostech o tom, zda určitý vodní útvar je uzavřenou vodou, je rozhodný zjištěný skutkový stav, který zde je v době vydání rozhodnutí. To, jaký byl stav a vývoj daného vodního útvaru v minulosti, je pro posouzení věci skutečně zcela nepodstatné.

Soud na okraj dodává, že neoznačení dotčených pozemků, na kterých se mají nacházet vodní plochy, které jsou předmětem správního řízení, parcelním číslem a charakteristikou druhu pozemku, samo o sobě neprokazuje neúplnost zjištěného stavu věci a neurčitost rozhodnutí, je-li z rozhodnutí možné jednoznačně identifikovat, o jaký konkrétní vodní útvar se jedná. Takovou identifikaci může umožňovat i mapa v měřítku 1 : 25 000 s vyznačením předmětných vodních ploch, která má dle výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně tvořit nedílnou součást tohoto rozhodnutí. Na tomto místě soud nicméně považuje za vhodné konstatovat, že originál rozhodnutí správního orgánu I. stupně založený ve správním spise takovou přílohu neobsahuje, a bylo by proto záhodno tento nedostatek napravit. Žalobce nicméně netvrdí, že není zřejmé, jaký vodní útvar byl předmětem rozhodování správního orgánu; z jeho ostatních námitek, které uplatnil v odvolání a následně v žalobě, je naopak evidentní, že si je dobře vědom toho, co je v dané věci předmětem řízení.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají 1. v zaplaceném soudním poplatku za řízení o žalobě ve výši 2.000,- Kč, 2. v zaplaceném soudním poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 3.000,- Kč, 3. v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem, které jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, kasační stížnost), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.9.2006), dále třemi paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.9.2006) a částkou 1.512,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 13.712,- Kč.

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. září 2013

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matznerová, DiS.